

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא- key:
--

בבא מציעא- איזהו נשך		Talmud Navigator											
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולא היא, ישראל אתי לכלל שליחות, נכרי לא אתי לכלל שליחות.												◇	עב.
ישראל שלוח מעות מן הנכרי ברבית, וזקפן עליו במלוה, ונתגייר, אם קודם שנתגייר זקפן עליו במלוה - גובה את הקרן וגובה את הרבית. ואם לאחר שנתגייר זקפן עליו במלוה - גובה את הקרן ואינו גובה את הרבית.	תנו רבנן:											◇	עב.
וכן נכרי שלוח מעות מישראל ברבית וזקפן עליו במלוה ונתגייר, אם עד שלא נתגייר זקפן עליו במלוה - גובה את הקרן וגובה את הרבית, אם משנתגייר זקפן עליו במלוה - גובה את הקרן ואינו גובה את הרבית.	[ת"ק]											◇	עב.
נכרי שלוח מעות מישראל ברבית - בין כך ובין כך גובה את הקרן וגובה את הרבית.	רבי יוסי:											◇	עב.
הלכה כרבי יוסי.	רבא אמר רב חסדא אמר רב הונא:											◇	עב.
מאי טעמא דרבי יוסי - כדי שלא יאמרו בשביל מעותיו נתגייר זה.	רבא:												עב.
שטר שכתבו ברבית - קונסין אותו, ואינו גובה לא את הקרן ולא את הרבית, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]											◇	עב.
גובה את הקרן ואינו גובה את הרבית.	הכמים:											◇	עב.
במאי קמיפלגי?												^	עב.
קנסינן התירא משום איסורא	רבי מאיר סבר:											◇	עב.
לא קנסינן התירא משום איסורא.	רבנן סברי:											◇	עב.
שטרי חוב המוקדמין - פסולין, והמאחרין - כשרין.	תנן התם:												עב.
מוקדמין אמאי פסולין? נהי דלא גבו מזמן ראשון, ניגבו מזמן שני?												◇	עב.
במחלוקת שנויה, ורבי מאיר היא.	רבי שמעון בן לקיש:											◇	עב.
אפילו תימא רבנן, גזירה שמא יגבה מזמן ראשון.	רבי יוחנן:											◇	עב.
ההוא גברא דמשכין ליה פרדיסא לחבריה, אכלה תלת שני. אמר ליה: אי מזבנית לה ניהלי - מוטב, ואי לא - כבישנא לה לשטר משכנתא, ואמינא: לקוחה היא בידי.												◇	עב.
אזל, קם אקנייה לבנו קטן, והדר זבנה ניהליה												◇	עב.
זביני - ודאי לא הוי זביני, זווי, כמלוה בשטר דמו וגובה מנכסים משועבדים, או דילמא: כמלוה על פה דמו ואינו גובה מנכסים משועבדים?												◇	עב.
ולאו היינו דרבי אסי?	אביי:											◇	עב.
מודה בשטר שכתבו - אינו צריך לקיימו, וגובה מנכסים משועבדים.	דאמר רבי אסי:											◇	עב.
מי דמי? התם - ניתן להכתב, הכא - לא ניתן להכתב.	אמר ליה רבא:											◇	עב.
יתיב מרימר וקאמר להא שמעתא.	[מרימר]											◇	עב.
אלא הא דאמר רבי יוחנן גזירה שמא יגבה מזמן ראשון, נימא: לא ניתן ליכתב	רבינא למרימר:											◇	עב.
הכי השתא התם - נהי דלא ניתן ליכתב מזמן ראשון - אבל ניתן ליכתב מזמן שני, הכא - לא ניתן ליכתב כלל.	אמר ליה: [מרימר]											◇	עב.
לשבח קרקעות כיצד? הרי שגזל שדה מחבירו ומכרה לאחר והשביחה, והרי היא יוצאה מתחת ידו, כשהוא גובה - גובה את הקרן מנכסים משועבדים, ושבח גובה מנכסים בני חורין.	אלא הא דתניא:											◇	עב.
נימא: לא ניתן ליכתב												◇	עב.
הכי השתא התם, אי למאן דאמר ניתא ליה דלא ניקרייה גולנא, אי למאן דאמר ניתא ליה דליקום בהימנותיה - מפייס ליה למריה ומקיים ליה לשטריה, הכא - לאברוחי מנייה קמכוין, שטרא מקיים ליה?												◇	עב.
אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער, יצא השער - פוסקין, ואף על פי שאין לזה יש לזה.												◇	עב.
היה הוא תחילה לקוצרים - פוסק עמו על הגדיש, ועל העביט של ענבים, ועל המעטן של זיתים, ועל הביצים של יוצר, ועל הסיד מששקעו בכבשן.												◇	עב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator													
מ"מרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	עב:		
ופסק עמו על הובל כל ימות השנה	[ת"ק]											■	עב:		
אין פוסקין על הובל אלא אם כן היתה לו זבל באשפה	רבי יוסי:											■	עב:		
מתירים.	חכמים:											■	עב:		
ופסק עמו בשער הגבוה												■	עב:		
אף על פי שלא פסק עמו בשער הגבוה - יכול לומר: תן לי כזה או תן לי את מעותי.	רבי יהודה:											■	עב:		
אין פוסקין על השער שבשוק.	רבי אסי אמר רבי יוחנן:											■	עב:		
אמר רבי יוחנן אפילו כדורמוס הזה?	רבי זירא לרבי אסי:										ז	עב:			
לא אמר רבי יוחנן אלא בשוק של עיריות, דלא קביעי תרעייהו.	אמר ליה: [רבי אסי]										!	◇	עב:		
ולמאן דסליק אדעתין מעיקרא דאמר רבי יוחנן אפילו כדורמוס הזה, אלא מתניתין דקתני											ז	עב:			
אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער, יצא השער - פוסקין	[תנן]										■	ז	עב:		
היכי משכחת לה?											ז	עב:			
מתניתין בחיטי דאכלבי וארבי, דמשוך תרעיה טפי.											!	עב:			
אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער, יצא השער פוסקין, אף על פי שאין לזה יש לזה.	תנו רבנן:											■	◇	עב:	
היו חדשות מארבע וישנות משלש - אין פוסקין עד שיצא השער לחדש ולישן.												■	◇	עב:	
היו לקטות מארבע, ולכל אדם משלש - אין פוסקין עד שיצא השער ללוקט ולמוכר.												■	◇	עב:	
פוסקין ללקטות כשער הלקטות.	רב נחמן:											■	◇	עב:	
מאי שנא לוקט - דאי לית ליה יזוף מלקוט חבריה, בעל הבית נמי יזוף מלקוט	רבא לרב נחמן:											ז	עב:		
בעל הבית זילא ביה מילתא למיזף מלקוט.	אמר ליה: [רב נחמן]											!	עב:		
איבעית אימא: מאן דיהיב זוזי לבעל הבית - אפירי שפירי יהיב.												!	עב:		
אין לזין על שער שבשוק.	רב ששת אמר רב הונא:											■	◇	עב:	
ומי אמר רב הונא הכי?	רב יוסף בר חמא לרב ששת, ואמרי לה רב יוסי בר אבא לרב ששת:											ז	עב:		
הני בני בי רב דיזפי בתשרי ופרעי בטבת, שרי או אסיר?	והא בעי מיניה מרב הונא:											ז	עב:		
הא חיטי בהיני והא חיטי בשילי, אי בעי זבני ופרעי ליה.	אמר להו: [רב הונא]											!	ז	עב:	
מעיקרא סבר רב הונא: אין לזין, כיון דשמעה להא												!	◇	עב:	
לזין	דאמר רבי שמואל בר חייא אמר רבי אלעזר:											■	!	◇	עב:
אמר איהו נמי לזין.												!	עב:		
המוליך חבילה ממקום למקום, מצאו חבירו ואמר לו: תנה לי ואני אעלה לך כדרך שמעלין לך באותו מקום. ברשות מוכר - מותר, ברשות לוקח - אסור.	תנו רבנן:											■	◇	עב:	